
JOSEF GALÍK... JEŠTĚ PO DVACETI LETECH

LUBOMÍR MACHALA

Můj první tiskem publikovaný příspěvek po zahájení studijní stáže na tehdejší katedře bohemistiky a slavistiky FF UP v Olomouci byl věnován ještě nedávnému učiteli a čerstvému spolupracovníkovi Josefu Galíkovi, který 21. 10. 1982 oslavil padesátiny. Sedmnáct let, v nichž jsme sdíleli pracovní i ledačos jiného, uteklo jako příslovečná voda a najednou tu byl 3. listopad 1999, po němž jsem na několik stran rozesílal své nekrology věnované právě zesnulému kolegovi. Následoval další hiršalovsko-grögrovský let let (konkrétně jich bylo dvacet) a je tu zase chvíle na vzpomínku. A také na přemítání, jak se jí zhostit, aniž bych opisoval sám sebe, aniž bych opakoval fakta obsažená ve *Slovníku české literatury po roce 1945* (<http://www.slovníkceskeliteratury.cz/showContent.jsp?docId=498>) anebo v encyklopedické příručce *Spisovatelé UP* (<http://spisovatele.upol.cz/josef-galik/>), na kterýchžto heslech jsem koneckonců také spolupracoval.

Nakonec jsem se rozhodl jen pro stručné resumé: Doc. PhDr. Josef Galík, CSc. působil jako učitel na FF UP od roku 1963. Svým nadšením, erudiicí i osobními kvalitami dokázal upoutat a obohacovat studenty a kolegy při každém setkání. Specializoval se na dějiny české literatury 20. století, teorii a vývoj historické prózy a byl také pozoruhodný beletrista.

Ale hlavně musím napsat, že tak skromného, moudrého a čestného člověka, skutečného KOLEGU jsem už nikdy nepotkal.